

[Himmelstrup.]

haaber, at De vil medvirke til, at de urimelige Forhold bliver ændrede.“

Ja, det er det, vi har gjort under denne Forhandling, men det har været fuldkomment umuligt at faa noget ud af Arbejdet, fordi der ganske simpelt ikke har været levnet tilstrækkelig Tid til det. Det var ganske det samme, som de fremmødte Repræsentanter fra Grosserer-Societetets Komité fremhævede; deres Udtalelser stod fuldstændig i Samklang med den Opfattelse, vi hidtil har næret, og med den Opfattelse, som altsaa ogsaa er kommet til Orde her.

Jeg føler mig overbevist om, at man herefter udmærket godt kan sige, at naar man gennemgaar det Materiale, som Grosserer-Societetet fremlagde for Udvalget, viser det sig, at de allerfleste af de Toldsatser, der er Tale om her, for de store Forbrugsartiklers Vedkommende ligger oppe paa ca. 60 pCt. af Værdien, nogle meget højere, helt oppe paa over 100 pCt., enkelte endda paa over 200 pCt. af Værdien. Hvilke Virkninger det har haft rent produktionsmæssigt paa Fremstillingen af de paagældende Varer her i Landet, har det ikke været muligt at faa nogen Oplysninger om paa Grund af den Arbejds metode, man har anset det for passende at byde det Udvalg, der er nedsat.

Og naar den højtærede Finansminister i Udvalget gav Udtryk for den Opfattelse, at disse høje Toldsatser kun kunde findes paa det specielle Omraade, Tekstilvarerne, saa er det helt forkert. Paa mange andre Omraader andrager Toldbeskyttelsen næsten lige saa store Beløb. For Glas er der, som jeg har fremhævet, Satsen helt op til 135 pCt. Det er altsaa ikke alene ved Tekstilindustrien, det er Tilfældet. Det er i Virkeligheden almindeligt over hele Linnien. Vi tænkte os den Mulighed ved den Forespørgsel, vi stillede, at en Beskyttelse paa 35 pCt. af Værdien vilde være passende ogsaa for Forbrugsvarer. Vi mener, den er for høj, men det lod sig dog høre. Det var Maksimum af den Sats, der var anlagt for Luksusvarer, og naar vi overførte den til Forbrugsvarer, mente vi, at Protektionismens Tilhængere her i Tinget maatte være tilfredse dermed. Derfor stillede vi den Forespørgsel, som findes opført under Nr. 2 i Bilag I i Betænkningen; men Administrationen har overhovedet ikke formaaet at besvare dette Spørgsmaal, og derfor har der ikke kunnet komme noget ud af de Bestræbelser, vi har udfoldet for at lægge, om jeg saa maa sige, et Loft over Beskyttelseshøjden derigennem, at vi vilde for-

handle det Problem, om ikke de eksisterende Vægt-Toldsatser, naar de var saa høje, at de androg mere end 35 pCt. af Værdien, skulde regnes efter en 35 pCt.'s Værdi-Told.

Dette, at den høje Rigsdag og det nedsatte Udvalg i Virkeligheden ikke levnedes Tid til at faa fornøden Oplysning til Bedømmelse af det foreliggende Toldlovsforslag, saaledes som Tilfældet har været denne Gang, er ikke noget nyt. Jeg gør opmærksom paa, at ganske det samme var Tilfældet i 1932 ved Behandlingen af Forlængelsen af Loven af 27. November 1931. Da vi i December Maaned 1932 forlængede denne Lov, maatte vi frafalde vort Krav, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som ogsaa dengang var Ordfører for Udvalgets Flertal, sagde da under Sagens anden Behandling her i Tinget, følgende, som jeg ogsaa beder om Formandens Tilladelse til at oplæse:

„I Udvalget er der særlig fra Venstres Side blevet begæret en Række Oplysninger om Virkningerne af Loven i det Aar, den har været gældende. Disse Oplysninger har det ikke været muligt at skaffe til Veje i Løbet af den korte Tid, vi har haft til Raadighed; men Finansministeren har lovet, at senere, naar de finansielle Spørgsmaal kommer til Behandling her i Salen, vil man kunne faa Oplysningerne.“

Situationen var imidlertid ganske den samme dengang som nu, at der havde været rimelig Tid til at forberede denne Forlængelse; hvis Forslaget var blevet forelagt paa et tidligere Tidspunkt, saa var Rigsdagen og det fra denne nedsatte Udvalg ikke blevet stillet over for den Kendsgerning, at der overhovedet ikke levnedes Tid til, at Administrationen kunde fremskaffe de Oplysninger, som var nødvendige for en forsvarlig Stillingtagen til Forslagene.

Der rejser sig saa ogsaa det Spørgsmaal, hvor meget disse Skattelove, som her er foreslaaet forlænget, vil give i Indtægt. Ogsaa dette Spørgsmaal har vi rejst i Udvalget, men har paa Grund af Arbejdets forcerede Karakter ikke kunnet naa til nogen Klarhed eller kunnet faa Oplysning herom. Forholdet er dette, at den højtærede Finansminister, saaledes som det fremgaar af hans Forelæggelsestale den 7. Marts, regnede med et Underskud paa Finansloven ved anden Behandling, som i Januar Maaned beløb sig til 7½ Mill. Kr.; i Tiden fra Finanslovens Overgang til tredje Behandling og til Dato var dette Underskud blevet forøget, idet Udgifterne var blevet forøget med 41 Mill. Kr. og Indtæg-